

El present Conveni s'aplica provisionalment a partir del 29 de maig de 2006, data de la seva signatura, segons estableix l'apartat 20.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 30 de maig de 2006.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas

CAP DE L'ESTAT

12308 *LLEI 23/2006, de 7 de juliol, per la qual es modifica el text refós de la Llei de propietat intel·lectual, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril. («BOE» 162, de 8-7-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

El procés de reforma i actualització de la normativa espanyola sobre propietat intel·lectual, vinculat a les noves tecnologies i propi de la dècada de 1990, ha estat impulsat de forma significativa a través de vuit directives comunitàries que conformen un procés, encara en curs, de formació d'un dret europeu de la propietat intel·lectual.

La raó d'aquesta reforma del text refós de la Llei de propietat intel·lectual, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, respon a la necessitat d'incorporar al dret espanyol una de les últimes directives aprovades en matèria de propietat intel·lectual, la Directiva 2001/29/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 22 de maig de 2001, relativa a l'harmonització de determinats aspectes dels drets d'autor i drets afins als drets d'autor a la societat de la informació, amb la qual la Unió Europea, al seu torn, ha volgut complir els tractats de l'Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual (OMPI) de 1996 sobre dret d'autor i sobre interpretació o execució i fonogrames.

No obstant això, al marge de les obligacions legislatives internacionals i comunitàries, hi ha aspectes propis de la realitat espanyola que han de ser abordats en un futur immediat, com, per exemple, els organismes arbitrals, sense perjudici que aquesta Llei habiliti el Govern perquè, amb caràcter provisional, reforci els mecanismes d'actuació de l'actual Comissió Mediatora de la Propietat Intel·lectual, que passa a denominar-se Comissió de Propietat Intel·lectual, la clara delimitació de competències en matèria de propietat intel·lectual entre l'Estat i les comunitats autònomes o l'evolució tecnològica i la seva incidència en el nivell de desenvolupament de la societat de la informació a Espanya, atenent en aquest últim cas les oportunitats que l'avanç de la tecnologia digital i de les comunicacions suposen per a la difusió de la cultura, per a l'aparició de nous models econòmics i socials, per al més gran i millor gaudi dels ciutadans, sense que res d'això hagi de suposar menyscabament en la protecció dels creadors.

Els criteris seguits en la transposició s'han basat, preferentment, en la fidelitat al text de la Directiva i en el principi de mínima reforma de l'actual normativa.

II

Els drets harmonitzats són els patrimonials de reproducció, distribució i comunicació pública. Les modificacions que s'introdueixen en la nostra legislació en relació amb els esmentats drets van dirigides a esmentar de forma expressa o a aclarir el que ja s'hi entenia implícit.

El dret de reproducció, sense alterar-se en el seu concepte, es fa més entenedor afegint totes les formes en què es pot manifestar, de tal manera que s'evitin els possibles dubtes sobre l'efectiva inclusió de les reproduccions realitzades per sistemes digitals.

Igualment succeeix amb el dret de distribució, que es millora i es fa més entenedora la seva redacció, mitjançant la referència expressa al fet que els titulars tenen reconegut aquest dret circumscrit a l'explotació de l'obra incorporada en un suport tangible, amb la qual cosa es delimita el seu abast i s'evita la confusió significativa que a vegades ocorre en l'àmbit de l'explotació en xarxa. S'aclareix que la primera venda o una altra transmissió de la propietat no suposa l'extinció del dret de distribució, sinó que únicament es perd la facultat d'autoritzar o impedir posteriors vendes o transmissions de la propietat i, a més, únicament dins del territori de la Unió Europea. Es tracta de l'anomenat esgotament comunitari, terme ja encunyat per anteriors directives i que ara s'harmonitza respecte a tot tipus d'obres.

La novetat més destacable en el catàleg de drets està representada pel reconeixement explícit en aquesta Llei del dret de posada a disposició interactiva, és a dir, aquell en virtut del qual qualsevol persona pot accedir a les obres des del lloc i en el moment que elegeixi. Constitueix aquesta una modalitat de l'actual dret de comunicació pública que, tenint en compte els amplis termes en els quals el dret està definit en el text refós, s'ha anat entenent que hi quedava inclosa. No obstant això, s'hi inclou expressament, en nom de la claredat i de més seguretat jurídica, el que preveu la Directiva en els seus justos termes, per la qual cosa la mera posada a disposició de les instal·lacions materials necessàries per facilitar o efectuar una comunicació no equival en si mateixa a una comunicació en el sentit d'aquesta Llei. D'acord amb això, s'atribueix expressament als autors, als artistes intèrprets o executants, a les entitats de radiodifusió i als productors, siguin de fonogrames o de gravacions audiovisuals, un dret exclusiu sobre aquesta modalitat de comunicació pública.

La reforma, per tant, no altera el concepte tradicional dels drets de reproducció, distribució i comunicació pública, sinó que introdueix els matisos derivats del nou entorn en el qual es creen i s'exploten les obres i les presenciacions.

Una altra de les novetats més importants és la nova regulació del règim de còpia privada, en la qual s'han intentat mantenir els principis ja assentats en el nostre ordenament que originen la deguda compensació que els fabricants i importadors d'equips, aparells i suports materials idonis per reproduir obres protegides han de pagar als autors i altres titulars de drets de propietat intel·lectual.

Aquesta nova regulació respon a la necessitat d'harmonitzar els interessos tant dels titulars de drets de propietat intel·lectual afectats per la limitació de còpia privada, establerta a l'article 31.2 de la Llei, com dels distribuïdors d'equips, aparells i suports materials subjectes al pagament de la compensació per còpia privada, i intenta establir un marc equilibrat que constitueixi un règim en benefici de tots els agents afectats i adequat a les noves realitats socials i tecnològiques de la societat de la informació.

La reforma del règim de còpia privada introdueix les diferències degudes entre l'entorn analògic i el digital, ja que la còpia privada digital es pot propagar molt més i tenir més impacte econòmic. Així, s'estableix un règim

jurídic amb la flexibilitat suficient per adequar-se degudament a la realitat tecnològica en constant evolució. Per això, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'apartat 5 del vigent article 25 del text refós de la Llei de propietat intel·lectual només és aplicable als equips, aparells i suports materials analògics.

Així mateix, es dona una primera solució transitòria en la qual sigui de plena aplicació la diferència entre els entorns analògic i digital; per a això s'afegeix una llista d'altres equips, aparells i suports materials digitals, es precisa la compensació que els subjectes obligats al pagament, definits en l'apartat 4.a) de l'esmentat article 25, han d'abonar als creditors i s'exclouen expressament els discos durs d'ordinador, sense que hagi estat necessari explicitar l'exclusió de les connexions ADSL, atès que aquestes no són, per la seva pròpia naturalesa, ni equips, ni aparells, ni suports materials susceptibles de reproduir, sinó que són meres connexions, per la qual cosa en cap cas podrien quedar subjectes a pagament de cap classe, en atenció a unes reproduccions d'impossible realització.

De la mateixa manera i a través de l'adaptació de les normes relatives als límits dels drets al nou context, se segueix mantenint un just equilibri entre els drets i interessos de les diferents categories de titulars i els dels usuaris de les obres i prestacions protegides.

La Directiva estableix una llista de límits, dels quals només un és obligatori. No obstant això, la mateixa Directiva permet que s'observin altres límits que no hi són previstos, sempre que siguin d'importància menor i se cenyeixin a usos analògics.

Aquesta Llei introdueix el límit obligatori: el previst sobre exempció de determinades reproduccions provisionals de caràcter tècnic. Aquest límit respon, fonamentalment, a la lògica del funcionament dels sistemes de transmissió de xarxes, en les quals és necessari realitzar una sèrie de fixacions provisionals de caràcter tècnic per tal que les obres i prestacions puguin ser utilitzades per l'usuari. Aquestes reproduccions formen part en si mateixes del funcionament de la xarxa i, per tant, queden configurades com a excepció al dret de reproducció.

Quant als límits facultatius, aquesta Llei n'introdueix dos de nous: un, la il·lustració amb fins educatius, i l'altre, la consulta mitjançant terminals especialitzats en biblioteques i altres establiments.

El límit de la il·lustració amb fins educatius ja està recollit en l'actual normativa, encara que limitat a les bases de dades i per al dret «sui generis». Aquest límit, crucial pel que fa a l'educació, es recull ara per estendre'l a totes les altres categories d'obres, de forma equilibrada, fet que permet el desenvolupament de l'activitat educativa.

Per no comprometre els drets dels autors i altres titulars, la Llei especifica les condicions en què s'ha de desenvolupar aquest límit. Entre aquestes s'estableix que els beneficiaris d'aquest límit són els professors de l'educació reglada i s'especifica, a més, que els actes d'explotació s'han de fer únicament per a la il·lustració de les seves activitats educatives en les aules. Així mateix, els actes d'explotació només afecten els petits fragments d'obres o les obres aïllades de caràcter plàstic o fotogràfic figuratiu, i queden exclosos d'aquest límit, en qualsevol cas, els llibres de text i els manuals universitaris, per a l'explotació dels quals és necessari sol·licitar la corresponent autorització.

L'altre límit de nou encuny té per objecte permetre realitzar, als efectes de recerca, consultes mitjançant terminals especialitzats instal·lats a aquest efecte, ubicats en els mateixos establiments i a través de xarxa tancada i interna. No empara l'anomenat lliurament en línia, per al qual s'ha de disposar de l'oportuna llicència dels titulars.

D'altra banda, s'incorporen millores respecte a altres límits que ja apareixien recollits en la nostra legislació. És el cas de la supressió del terme «copista» al límit referit a la còpia privada. D'acord amb la Directiva, s'especifica que la reproducció ha de ser efectuada per una persona

física per al seu ús privat. Així mateix, s'estableix que la compensació que preveu l'article 25 ha de tenir en compte si s'apliquen a aquestes obres les mesures a què es refereix l'article 161. D'aquesta manera es dona compliment al que exigeix la Directiva 2001/29/CE i s'habilita el Govern per modificar el que fa referència a la relació entre les esmentades mesures tecnològiques i el límit de còpia privada.

La introducció del nou article 31 bis respon a una millor sistematització de límits que ja figuraven en la legislació espanyola, però la ubicació dels quals resultava inadequada, ja que no només afecten el dret de reproducció.

Es tracta dels límits basats en raons de seguretat, que s'estenen a tot tipus d'obres i no només a les bases de dades, i dels límits basats en les necessitats dels procediments oficials, entre els quals s'inclouen ara els procediments parlamentaris. Així mateix, l'àmbit d'aplicació d'aquestes excepcions s'amplia i afecta no només el dret de reproducció, sinó també els drets de distribució i comunicació pública.

L'altre límit, dins del mateix article, es refereix a la discapacitat i substitueix el que abans s'observava per a invidents. L'esmentat límit s'estén a qualsevol discapacitat i afecta els drets de reproducció, distribució i comunicació pública. S'exigeix, com s'estava fent, que la utilització es porti a terme mitjançant un procediment o mitjà adaptat a la discapacitat i s'hi afegeixen dues condicions més previstes en la Directiva: que els actes tinguin una relació directa amb la discapacitat i es limitin al que aquesta exigeix.

D'altra banda, l'acotació que s'introdueix a l'article 32 respecte de les revistes de premsa matisa l'abast del límit de manera que faculta l'autor, en determinats casos, a oposar-se a la realització d'aquelles quan consisteixin en la mera reproducció d'articles periodístics.

En últim lloc, s'amplien els fins en virtut dels quals els establiments que determina l'article 37 poden realitzar reproduccions d'obres, afegint als de recerca fins ara previstos a la Llei els de conservació.

III

El llibre II de la Llei regula els anomenats «altres drets de propietat intel·lectual», els titulars dels quals són, entre d'altres, els artistes intèrprets o executants, els productors de fonogrames, els productors de gravacions audiovisuals i les entitats de radiodifusió.

De conformitat amb la Directiva, es reconeix un nou dret exclusiu de posada a disposició interactiva per als artistes intèrprets o executants i per a les entitats de radiodifusió, i es manté per a aquells el dret de remuneració per aquesta modalitat de comunicació pública quan tingui lloc la seva cessió al productor. Al seu torn, s'introdueixen petites millores en la redacció dels articles referents a la regulació dels drets de reproducció i distribució per a artistes, productors de fonogrames i productors de gravacions audiovisuals.

També són objecte d'atenció la tutela «post mortem» per als drets morals dels artistes intèrprets o executants, que no estan limitats en el temps, amb l'excepció del dret a no ser doblats en la seva pròpia llengua que dura el que dura la vida de l'artista, l'harmonització de la nostra legislació sobre el dret de remuneració dels productors de fonogrames amb la legislació internacional i comunitària, i la durada dels drets de productors de fonogrames, que s'ajusta a la Directiva i al que disposa el Tractat de l'OMPI sobre interpretació o execució i fonogrames.

IV

Les noves tecnologies en el sector de les telecomunicacions ofereixen noves oportunitats de creació i de difusió de les obres i prestacions i amb aquestes també augmenten les amenaces d'infracció dels drets de propietat intel·lectual. Els seus titulars han començat a utilitzar

eines tècniques que impedeixen la realització d'actes no autoritzats subjectes a drets exclusius o que condicionen d'alguna forma l'accés als continguts protegits. Junta-ment amb les esmentades mesures tècniques de protecció apareixen eines destinades a facilitar la identificació de les obres i prestacions. Totes aquestes necessiten anar acompanyades de mesures de caràcter legislatiu que garanteixin la seva protecció ràpida i eficaç.

Encara que la protecció jurídica de les mesures tecnològiques ja té un precedent en la nostra legislació civil i penal, perquè es tracta d'una matèria força innovadora, la incorporació de les normes sobre mesures tecnològiques i la informació per a la gestió de drets s'ha fet responent al criteri de màxima fidelitat al text de la Directiva. És precisament la seva novetat i substantivitat el que justifica assignar-hi un títol propi dins d'aquesta Llei.

A més, es preveuen i se sancionen els actes d'elusió de mesures tecnològiques eficaces emprades per a la protecció de les obres i prestacions, així com els actes de fabricació i comercialització de dispositius i serveis de neutralització de les esmentades mesures. Aquesta nova normativa conviu amb la que ja hi ha per a programes d'ordinador, no afecta les seves disposicions específiques i no es pot invocar en perjudici de la protecció dispensada als programes.

La relació i, si s'escau, el necessari ajust entre determinats límits als drets de propietat intel·lectual i la protecció de les mesures tecnològiques, s'aborda mitjançant un sistema que evita que els drets i interessos generals als quals responen els límits puguin quedar frustrats per la protecció objectiva de les tecnologies. Així, en determinats casos i sempre que els titulars no hagin adoptat mesures voluntàries, inclosos els acords amb altres interessats, es preveu que els beneficiaris dels esmentats límits puguin acudir a la jurisdicció civil. És veritat que en aquest àmbit la Llei, fent ús d'un criteri de prudència, si bé ha optat per incloure dins d'aquests límits el de còpia privada, decisió que la Directiva que s'incorpora deixa en mans dels estats membres, introdueix un element àgil que permeti el Govern, si les circumstàncies socials o tecnològiques canvien i així ho aconsellen, excloure l'esmentat límit d'entre aquells que permetin reclamar l'aixecament de les mesures tecnològiques de protecció. Aquesta especial protecció queda exclosa, per exprés mandat de la Directiva, quan les mesures tecnològiques s'apliquen a obres i prestacions posades a disposició del públic d'acord amb el convingut en contracte i de tal forma que els usuaris puguin accedir-hi en el moment i des del lloc que individualment elegeixin. En aquestes circumstàncies prevalen les mesures tecnològiques. D'aquesta forma es poden desenvolupar a la xarxa models de negoci que responguin a un ampli ventall de possibilitats diferenciades i independents d'utilització, més pròxima a la llicència o a l'autorització d'actes.

Com a complement d'això i sempre seguint els criteris de la Directiva, es regula la protecció de la informació per a la gestió de drets. Precisament, la més gran facilitat de la distribució d'obres i prestacions que permet el desenvolupament tecnològic aconsella que els titulars de drets es cuidin d'identificar millor la seva obra o prestació, així com de proporcionar informació sobre les condicions i modalitats d'utilització. Amb la incorporació d'aquestes normes es pretén encoratjar la implantació d'aquesta informació i de reprimir les conductes que persegueixen la seva supressió o alteració.

V

Respecte a les accions i procediments que els titulars dels drets poden instar, s'estableix, per primera vegada, la possibilitat de sol·licitar mesures cautelars contra els intermediaris als serveis dels quals recorre un tercer per infringir drets de propietat intel·lectual, sense l'exigència que l'intermediari també sigui infractor.

D'altra banda, s'especifica que el cessament de l'activitat il·lícita pot comprendre la confiscació dels aparells o dispositius dedicats a l'elusió de mesures tecnològiques i s'hi inclou una referència expressa al segrest d'aquests aparells com a mesura cautelar que ha de dictar per l'autoritat judicial.

Aquestes mesures completen el sistema que hi ha d'accions disponibles per als titulars de drets de propietat intel·lectual quan els seus interessos es vegin perjudicats per activitats il·lícites.

Article únic. *Modificació del text refós de la Llei de propietat intel·lectual, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril.*

El text refós de la Llei de propietat intel·lectual, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, es modifica en els termes següents:

U. L'article 18 queda redactat en els termes següents:

«Article 18. *Reproducció.*

S'entén per reproducció la fixació directa o indirecta, provisional o permanent, per qualsevol mitjà i en qualsevol forma, de tota l'obra o de part d'aquesta, que permeti la seva comunicació o l'obtenció de còpies.»

Dos. Els apartats 1 i 2 de l'article 19 queden redactats de la manera següent:

«1. S'entén per distribució la posada a disposició del públic de l'original o de les còpies de l'obra, en un suport tangible, mitjançant venda, lloguer, préstec o de qualsevol altra forma.

2. Quan la distribució sigui efectuada mitjançant venda o un altre títol de transmissió de la propietat, en l'àmbit de la Unió Europea, pel mateix titular del dret o amb el seu consentiment, aquest dret s'esgota amb la primera, si bé només per a les vendes i transmissions de propietat successives que es realitzin en l'esmentat àmbit territorial.»

Tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 20 per afegir-hi un paràgraf i), amb el consegüent desplaçament dels anteriors paràgrafs i) i j), que passen a ser els paràgrafs j) i k), respectivament:

«i) La posada a disposició del públic d'obres, per procediments amb fil o sense, de tal forma que qualsevol persona pugui accedir-hi des del lloc i en el moment que elegeixi.»

Quatre. L'article 25 queda redactat en els termes següents:

«Article 25. *Compensació equitativa per còpia privada.*

1. La reproducció realitzada exclusivament per a ús privat, mitjançant aparells o instruments tècnics no tipogràfics, d'obres divulgades en forma de llibres o publicacions que a aquests efectes s'assimilin per reglament, així com de fonogrames, videogrames o d'altres suports sonors, visuals o audiovisuals, origina una compensació equitativa i única per cadascuna de les tres modalitats de reproducció esmentades, a favor de les persones que s'expressen en el paràgraf b) de l'apartat 4, dirigida a compensar els drets de propietat intel·lectual que es deixen de percebre per raó de l'expressada reproducció. Aquest dret és irrenunciable per als autors i els artistes, intèrprets o executants.

2. Aquesta compensació es determina per a cada modalitat en funció dels equips, aparells i suports materials idonis per realitzar l'esmentada reproducció, fabricats en

territori espanyol o adquirits fora d'aquest per a la seva distribució comercial o utilització dins de l'esmentat territori.

3. El que disposen els apartats anteriors no és aplicable als programes d'ordinador ni a les bases de dades electròniques.

4. En relació amb l'obligació legal a què es refereix l'apartat 1, són:

a) Deutors: Els fabricants a Espanya, mentre actuïn com a distribuïdors comercials, així com els adquirents fora del territori espanyol, per a la seva distribució comercial o utilització dins d'aquest, d'equips, aparells i suports materials que preveu l'apartat 2.

Els distribuïdors, majoristes i detallistes, successius adquirents dels esmentats equips, aparells i suports materials, responen del pagament de la compensació solidàriament amb els deutors que els hi hagin subministrat, llevat que acreditin haver satisfet efectivament a aquests la compensació i sense perjudici del que disposen els apartats 14, 15 i 20.

b) Creditors: Els autors de les obres explotades públicament en alguna de les formes esmentades a l'apartat 1, juntament en els seus respectius casos i modalitats de reproducció, amb els editors, els productors de fonogrames i videogrames i els artistes intèrprets o executants les actuacions dels quals hagin estat fixades en els dits fonogrames i videogrames.

5. Per als equips, aparells i suports materials de reproducció analògics, l'import de la compensació que ha de satisfer cada deutor és el resultat de l'aplicació de les quantitats següents:

a) Per a equips o aparells de reproducció de llibres o publicacions assimilades per reglament a llibres:

1r 15,00 euros per equip o aparell amb capacitat de còpia de fins a nou còpies per minut.

2n 121,71 euros per equip o aparell amb capacitat de còpia des de 10 fins a 29 còpies per minut.

3r 162,27 euros per equip o aparell amb capacitat de còpia des de 30 fins a 49 còpies per minut.

4t 200,13 euros per equip o aparell amb capacitat de còpia des de 50 còpies per minut en endavant.

b) Per a equips o aparells de reproducció de fonogrames: 0,60 euros per unitat de gravació.

c) Per a equips o aparells de reproducció de videogrames: 6,61 euros per unitat de gravació.

d) Per a suports materials de reproducció sonora: 0,18 euros per hora de gravació o 0,003005 euros per minut de gravació.

e) Per a suports materials de reproducció visual o audiovisual: 0,30 euros per hora de gravació o 0,005006 euros per minut de gravació.

6. Per a equips, aparells i suports materials de reproducció digitals, l'import de la compensació que ha de satisfer cada deutor és el que aprovin conjuntament els ministeris de Cultura i d'Indústria, Turisme i Comerç, d'acord amb les regles següents:

1a Amb caràcter biennal, a partir de l'última revisió administrativa, els ministeris de Cultura i d'Indústria, Turisme i Comerç han de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i comunicar a les entitats de gestió de drets de propietat intel·lectual i a les associacions sectorials, identificades pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, que representin majoritàriament els deutors als quals es refereix l'apartat 4, l'inici del procediment per a la determinació dels equips, aparells i suports materials subjectes al pagament per la compensació equitativa per còpia privada, així com per a la determinació, si s'escau, de les quantitats que els deutors han d'abonar per aquest concepte als creditors.

La periodicitat biennal de les revisions administratives a les quals es refereix el paràgraf anterior es pot reduir

mitjançant un acord dels dos ministeris esmentats. Aquesta modificació ha de tenir en compte l'evolució tecnològica i de les condicions del mercat.

2a Una vegada realitzada la publicació a què es refereix la regla anterior, les parts interessades que hi figuren disposen de quatre mesos per comunicar als ministeris de Cultura i d'Indústria, Turisme i Comerç els acords als quals hagin arribat com a conseqüència de les seves negociacions o, si no, la falta d'acord.

3a Els ministeris de Cultura i d'Indústria, Turisme i Comerç, en el termini de tres mesos, comptat des de la comunicació o des de l'esgotament del termini esmentats en la regla anterior, han d'establir, mitjançant una ordre conjunta, la relació d'equips, aparells i suports materials, les quantitats aplicables a cadascun d'aquests i, si s'escau, la distribució entre les diferents modalitats de reproducció de llibres, de so i visual o audiovisual, amb la consulta prèvia al Consell de Consumidors i Usuaris i amb l'informe previ del Ministeri d'Economia i Hisenda. L'esmentada ordre ministerial conjunta ha de ser motivada en cas que el seu contingut difereixi de l'acord a què hagin arribat les parts negociadores. Mentre no s'aprovi aquesta ordre ministerial es prorroga la vigència de l'anterior.

4a Les parts negociadores dins del procés de negociació i, en tot cas, els ministeris de Cultura i d'Indústria, Turisme i Comerç, als efectes d'aprovació de l'ordre conjunta a què es refereix la regla anterior, han de tenir en compte, entre d'altres, els criteris següents:

a) El perjudici efectivament causat als titulars de drets per les reproduccions a què es refereix l'apartat 1, tenint en compte que si el perjudici causat al titular és mínim no pot donar origen a una obligació de pagament.

b) El grau d'ús dels esmentats equips, aparells o suports materials per a la realització de les reproduccions a què es refereix l'apartat 1.

c) La capacitat d'emmagatzematge dels equips, aparells i suports materials.

d) La qualitat de les reproduccions.

e) La disponibilitat, grau d'aplicació i efectivitat de les mesures tecnològiques a què es refereix l'article 161.

f) El temps de conservació de les reproduccions.

g) Els imports corresponents de la compensació aplicables als diferents tipus d'equips i aparells han de ser proporcionats econòmicament respecte del preu mitjà final al públic d'aquests.

7. Queden exceptuats del pagament de la compensació:

a) Els equips, aparells i suports materials adquirits pels qui disposin de la preceptiva autorització per portar a efecte la corresponent reproducció d'obres, prestacions artístiques, fonogrames o videogrames, segons escaigui, en l'exercici de la seva activitat, fet que han d'acreditar als deutors i, si s'escau, als seus responsables solidaris, mitjançant una certificació de l'entitat o de les entitats de gestió corresponents, en el supòsit d'adquirir els equips, aparells o materials dins del territori espanyol.

b) Els discos durs d'ordinador en els termes que es defineixen a l'ordre ministerial conjunta que preveu l'anterior apartat 6 sense que en cap cas es pugui estendre aquesta exclusió a altres dispositius d'emmagatzematge o reproducció.

c) Les persones naturals que adquireixin fora del territori espanyol els dits equips, aparells i suports materials en règim de viatgers i en una quantitat que permeti presumir raonablement que els destinen a l'ús privat en l'esmentat territori.

d) Així mateix, el Govern, mitjançant un reial decret, pot establir excepcions al pagament d'aquesta compensació equitativa i única quan quedi prou acreditat que el

destí o l'ús final dels equips, aparells o suports materials no sigui la reproducció que preveu l'article 31.2.

8. La compensació equitativa i única a què es refereix l'apartat 1 s'ha de fer efectiva a través de les entitats de gestió dels drets de propietat intel·lectual.

9. Quan concorrin diverses entitats de gestió en l'administració d'una mateixa modalitat de compensació, aquestes poden actuar davant els deutors en tot el relatiu a la percepció de la compensació equitativa i única en judici i fora de judici, conjuntament i sota una sola representació; a les relacions entre les esmentades entitats se'ls apliquen les normes que regeixen la comunitat de béns. Així mateix, en aquest cas, les entitats de gestió es poden associar i constituir, d'acord amb la legalitat vigent, una persona jurídica als fins expressats.

10. Les entitats de gestió dels creditors han de comunicar al Ministeri de Cultura el nom o la denominació i el domicili de la representació única o de l'associació que, si s'escau, hagin constituït. En aquest últim cas, han de presentar, a més, la documentació acreditativa de la constitució de l'esmentada associació, amb una relació individualitzada de les seves entitats membres, en la qual s'indiqui el seu nom i el seu domicili.

El que disposa el paràgraf anterior és aplicable a qualsevol canvi en la persona de la representació única o de l'associació constituïda, en els seus domicilis i en el nombre i la qualitat de les entitats de gestió, representades o associades, així com en el supòsit de modificació dels estatuts de l'associació.

11. El Ministeri de Cultura ha d'exercir el control de l'entitat o de les entitats de gestió o, si s'escau, de la representació o associació gestora de la percepció del dret, en els termes que preveu l'article 159, i publica, si s'escau, en el «Butlletí Oficial de l'Estat» una relació de les entitats representants o associacions gestores amb indicació dels seus domicilis, de la respectiva modalitat de la compensació en la qual operin i de les entitats de gestió representades o associades. Aquesta publicació s'ha d'efectuar sempre que es produeixi una modificació en les dades ressenyades.

Als efectes que preveu l'article 159, l'entitat o les entitats de gestió o, si s'escau, la representació o associació gestora que hagin constituït estan obligades a presentar al Ministeri de Cultura, els dies 30 de juny i 31 de desembre de cada any, una relació detallada de les declaracions liquidacions, així com dels pagaments efectuats a què es refereix l'apartat 13, corresponents al semestre natural anterior.

12. L'obligació de pagament de la compensació neix en els supòsits següents:

a) Per als fabricants quan actuïn com a distribuïdors i per als adquirents d'equips, aparells i suports materials fora del territori espanyol amb destinació a la seva distribució comercial en aquest territori, en el moment en què es produeixi per part del deutor la transmissió de la propietat o, si s'escau, la cessió de l'ús o gaudi de qualsevol d'aquells.

b) Per als adquirents d'equips, aparells i suports materials fora del territori espanyol amb destinació a la seva utilització dins de l'esmentat territori, des del moment de la seva adquisició.

13. Els deutors esmentats en el paràgraf a) de l'apartat 12 han de presentar a l'entitat o a les entitats de gestió corresponents o, si s'escau, a la representació o associació esmentades en els apartats 8 a 11, tots dos inclusivament, dins dels 30 dies següents a la finalització de cada trimestre natural, una declaració liquidació en la qual s'indiquin les unitats, capacitat i característiques tècniques, segons especifiquen l'apartat 5 i l'ordre ministerial a la qual es refereix l'apartat 6, dels equips, aparells i suports materials respecte dels quals hagi nascut l'obligació de

pagament de la compensació durant l'esmentat trimestre. Amb el mateix detall, han de deduir les quantitats corresponents als equips, aparells i suports materials destinats fora del territori espanyol i als lliuraments exceptuats en virtut del que estableix l'apartat 7.

Els deutors a què s'ha al·ludit al paràgraf b) de l'apartat 12 han de presentar la declaració liquidació expressada en el paràgraf anterior dins dels cinc dies següents al naixement de l'obligació.

14. Els distribuïdors, majoristes i detallistes a què es refereix el segon paràgraf de l'apartat 4.a) han de complir l'obligació que preveu el paràgraf primer de l'apartat 13 respecte dels equips, aparells i suports materials adquirits per ells en territori espanyol, de deutors que no els hagin repercutit i fet constar en la factura la corresponent compensació.

15. El pagament de la compensació l'han de portar a terme, llevat de pacte en contra:

a) Els deutors esmentats en el paràgraf a) de l'apartat 12, dins del mes següent a la data de finalització del termini de presentació de la declaració liquidació a què es refereix el paràgraf primer de l'apartat 13.

b) Els altres deutors i els distribuïdors, majoristes i detallistes, en relació amb els equips, aparells i suports materials a què es refereix l'apartat 14, en el moment de la presentació de la declaració liquidació, sense perjudici del que disposa l'apartat 20.

16. Els deutors i, si s'escau, els responsables solidaris es consideren dipositaris de la compensació meritada fins a l'efectiu pagament d'aquesta, conforme estableix l'apartat 15 anterior.

17. Als efectes de control de pagament de la compensació, els deutors esmentats al paràgraf a) de l'apartat 12 han de fer constar separatament en les seves factures l'import d'aquella, del qual han de fer repercussió als seus clients i l'han de retenir, per al seu lliurament d'acord amb el que estableix l'apartat 15.

18. Les obligacions relatives a les factures i a la repercussió de la compensació als clients, establertes a l'apartat anterior, han d'incloure els distribuïdors, majoristes i detallistes, responsables solidaris dels deutors. També han de complir les obligacions de retenir i lliurar previstes a l'esmentat apartat, en el supòsit que preveu l'apartat 14.

19. En cap cas, els distribuïdors, majoristes i detallistes, responsables solidaris dels deutors, han d'acceptar dels seus respectius proveïdors el subministrament d'equips, aparells i suports materials sotmesos a la compensació si no vénen facturats d'acord amb el que disposen els apartats 17 i 18.

20. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, quan l'import de la compensació no consti en factura, es presumeix, llevat que hi hagi una prova en contra, que la compensació meritada pels equips, aparells i suports materials que compregui no ha estat satisfeta.

21. En el supòsit indicat a l'apartat que antecedeix i en qualsevol altre d'impagament de la compensació, l'entitat o les entitats de gestió o, si s'escau, la representació o associació gestora, sense perjudici de les accions civils i penals que els assisteixin, poden sol·licitar del tribunal l'adopció de les mesures cautelars procedents d'acord amb el que disposa la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, i, en concret, l'embargament dels corresponents equips, aparells i suports materials. Els béns així embargats queden afectes al pagament de la compensació reclamada i a l'oportuna indemnització de danys i perjudicis.

22. Els deutors i els seus responsables solidaris han de permetre a l'entitat o entitats de gestió, o, si s'escau, a la representació o associació gestora, el control de les operacions sotmeses a la compensació i de les afectades per les obligacions que estableixen els apartats 13 a 21,

tots dos inclusivament. En conseqüència, han de facilitar les dades i la documentació necessàries per comprovar l'efectiu compliment de les esmentades obligacions i, en especial, l'exactitud de les declaracions liquidacions presentades.

23. L'entitat o entitats de gestió o, si s'escau, la representació o associació gestora, i les mateixes entitats representades o associades, han de respectar els principis de confidencialitat o intimitat mercantil en relació amb qualsevol informació que coneguin en l'exercici de les facultats que preveu l'apartat 22.

24. El Govern ha d'establir per reglament els tipus de reproduccions que no s'han de considerar per a ús privat als efectes del que disposa aquest article; els equips, aparells i suports materials exceptuats del pagament de la compensació, atenent la peculiaritat de l'ús o explotació a què es destinin, així com les exigències que puguin derivar de l'evolució tecnològica i del corresponent sector del mercat; i la distribució de la compensació en cadascuna de les esmentades modalitats entre les categories de creditors, a fi que els distribueixin, al seu torn, entre aquests, i s'ajustin al que disposa l'article 154.

En tot cas, les entitats de gestió han de comunicar al Ministeri de Cultura els criteris detallats de distribució entre els seus membres de les quantitats recaptades en concepte de compensació per còpia privada.

25. El Govern pot modificar per via reglamentària el que estableixen els apartats 13 a 21.»

Cinc. L'article 31 queda redactat en els termes següents:

«Article 31. *Reproduccions provisionals i còpia privada.*

1. No requereixen autorització de l'autor els actes de reproducció provisional als quals es refereix l'article 18 que, a més de mancar per si mateixos d'una significació econòmica independent, siguin transitoris o accessoris i formin part integrant i essencial d'un procés tecnològic i l'única finalitat dels quals consisteixi a facilitar o bé una transmissió en xarxa entre terceres parts per un intermediari, o bé una utilització lícita, entenent com a tal l'autoritzada per l'autor o per la llei.

2. No necessita autorització de l'autor la reproducció, en qualsevol suport, d'obres ja divulgades quan la porti a terme una persona física per al seu ús privat a partir d'obres a les quals hagi accedit legalment i la còpia obtinguda no sigui objecte d'una utilització col·lectiva ni lucrativa, sense perjudici de la compensació equitativa que preveu l'article 25, que ha de tenir en compte si s'apliquen a aquestes obres les mesures a les quals es refereix l'article 161. Queden excloses del que disposa aquest apartat les bases de dades electròniques i, en aplicació de l'article 99.a), els programes d'ordinador.»

Sis. S'hi introdueix un nou article 31 bis, amb la redacció següent:

«Article 31 bis. *Seguretat, procediments oficials i discapacitats.*

1. No és necessària autorització de l'autor quan una obra es reproduïx, distribueixi o comuniqui públicament amb fins de seguretat pública o per al correcte desenvolupament de procediments administratius, judicials o parlamentaris.

2. Tampoc necessiten autorització els actes de reproducció, distribució i comunicació pública d'obres ja divulgades que es realitzin en benefici de persones amb discapacitat, sempre que aquestes actes no tinguin finalitat lucrativa, tinguin una relació directa amb la discapacitat de què es tracti, es portin a terme mitjançant un procediment o mitjà

adaptat a la discapacitat i es limitin al que aquesta exigeix.»

Set. L'article 32 queda redactat de la manera següent:

«Article 32. *Cita i il·lustració de l'ensenyament.*

1. És lícita la inclusió en una obra pròpia de fragments d'altres alienes de naturalesa escrita, sonora o audiovisual, així com la d'obres aïllades de caràcter plàstic o fotogràfic figuratiu, sempre que es tracti d'obres ja divulgades i la seva inclusió es realitzi a títol de cita o per a la seva anàlisi, comentari o judici crític. Aquesta utilització només es pot fer amb fins docents o de recerca, en la mesura justificada pel fi d'aquesta incorporació i indicant la font i el nom de l'autor de l'obra utilitzada.

Les recopilacions periòdiques efectuades en forma de ressenyes o revista de premsa tenen la consideració de cites. No obstant això, quan es realitzin recopilacions d'articles periodístics que consistixin bàsicament en la seva mera reproducció i l'esmentada activitat es realitzi amb fins comercials, l'autor que no s'hi hagi oposat expressament té dret a percebre una remuneració equitativa. En cas d'oposició expressa de l'autor, l'esmentada activitat no s'entén emparada per aquest límit.

2. No necessita autorització de l'autor el professorat de l'educació reglada per realitzar actes de reproducció, distribució i comunicació pública de petits fragments d'obres o d'obres aïllades de caràcter plàstic o fotogràfic figuratiu, exclosos els llibres de text i els manuals universitaris, quan aquests actes es facin únicament per a la il·lustració de les seves activitats educatives a les aules, en la mesura justificada per la finalitat no comercial perseguida, sempre que es tracti d'obres ja divulgades i, llevat dels casos en què sigui impossible, s'incloguin el nom de l'autor i la font.

No s'entenen compreses en el paràgraf anterior la reproducció, distribució i comunicació pública de compilacions o agrupacions de fragments d'obres o d'obres aïllades de caràcter plàstic o fotogràfic figuratiu.»

Vuit. Es modifica la rúbrica i es modifica l'apartat 1 i s'afegeix un nou apartat 3 a l'article 37 amb la redacció següent:

«Article 37. *Reproducció, préstec i consulta d'obres mitjançant terminals especialitzats en determinats establiments.*

«1. Els titulars dels drets d'autor no es poden oposar a les reproduccions de les obres, quan les duguin a terme sense finalitat lucrativa museus, biblioteques, fonoteques, filmoteques, hemeroteques o arxius de titularitat pública o integrades en institucions de caràcter cultural o científic i la reproducció es realitzi exclusivament per a fins de recerca o conservació.»

«3. No necessita autorització de l'autor la comunicació d'obres o la seva posada a disposició de persones concretes del públic als efectes de recerca quan es realitzi mitjançant xarxa tancada i interna a través de terminals especialitzats instal·lats a aquest efecte en els locals dels establiments esmentats en l'anterior apartat i sempre que aquestes obres figurin en les col·leccions del mateix establiment i no siguin objecte de condicions d'adquisició o de llicència. Tot això sense perjudici del dret de l'autor a percebre una remuneració equitativa.»

Nou. Es modifica l'apartat 4 de l'article 90 amb la redacció següent:

«Article 90. *Remuneració dels autors.*»

«4. La projecció o exhibició sense exigir preu d'entrada, la transmissió al públic per qualsevol mitjà o procediment, amb fil o sense, inclosa, entre d'altres, la posada a disposició en la forma establerta a l'article 20.2.i) d'una obra audiovisual, dóna dret als autors a rebre la remuneració que escaigui, d'acord amb les tarifes generals establertes per la corresponent entitat de gestió.»

Deu. L'apartat 1 de l'article 107 queda redactat en els termes següents:

«1. Correspon a l'artista intèrpret o executant el dret exclusiu d'autoritzar la reproducció, segons la definició que estableix l'article 18, de les fixacions de les seves actuacions.»

Onze. L'article 108 queda redactat en els termes següents:

«Article 108. *Comunicació pública.*

1. Correspon a l'artista intèrpret o executant el dret exclusiu d'autoritzar la comunicació pública:

a) De les seves actuacions, llevat que l'esmentada actuació constitueixi en si una actuació transmesa per radiodifusió o es faci a partir d'una fixació prèviament autoritzada.

b) En qualsevol cas, de les fixacions de les seves actuacions, mitjançant la posada a disposició del públic, en la forma que estableix l'article 20.2.i).

En els dos casos, l'autorització s'ha d'atorgar per escrit.

Quan la comunicació al públic es faci via satèl·lit o per cable i en els termes previstos, respectivament, en els apartats 3 i 4 de l'article 20 i concordants d'aquesta Llei, és aplicable el que disposen aquests preceptes.

2. Quan l'artista intèrpret o executant subscriu individualment o col·lectivament amb un productor de fonogrames o de gravacions audiovisuals contractes relatius a la producció d'aquests, es presumeix que, llevat que hi hagi un pacte en contra en el contracte i sense perjudici del dret irrenunciable a la remuneració equitativa a què es refereix l'apartat següent, ha transferit el seu dret de posada a disposició del públic a què es refereix l'apartat 1.b).

3. L'artista intèrpret o executant que hagi transferit o cedit a un productor de fonogrames o de gravacions audiovisuals el seu dret de posada a disposició del públic a què es refereix l'apartat 1.b), respecte d'un fonograma o d'un original o una còpia d'una gravació audiovisual, conserva el dret irrenunciable a obtenir una remuneració equitativa de qui realitzi la posada a disposició.

4. Els usuaris d'un fonograma publicat amb fins comercials, o d'una reproducció de l'esmentat fonograma que s'utilitzi per a qualsevol forma de comunicació pública, tenen obligació de pagar una remuneració equitativa i única als artistes intèrprets o executants i als productors de fonogrames, entre els quals s'efectua el repartiment d'aquella. A falta d'acord entre ells sobre l'esmentat repartiment, aquest s'ha de fer per parts iguals. S'exclou de l'esmentada obligació de pagament la posada a disposició del públic en la forma que estableix l'article 20.2.i), sense perjudici del que estableix l'apartat 3 d'aquest article.

5. Els usuaris de les gravacions audiovisuals que s'utilitzin per als actes de comunicació pública

que preveu l'article 20.2.f) i g) tenen obligació de pagar als artistes intèrprets o executants i als productors de gravacions audiovisuals la remuneració que sigui procedent, d'acord amb les tarifes generals que estableixi la corresponent entitat de gestió.

Els usuaris de gravacions audiovisuals que s'utilitzin per a qualsevol acte de comunicació al públic, diferent dels assenyalats en el paràgraf anterior i de la posada a disposició del públic que preveu l'apartat 1.b), tenen així mateix l'obligació de pagar una remuneració equitativa als artistes intèrprets o executants, sense perjudici del que estableix l'apartat 3.

6. El dret a les remuneracions a què es refereixen els apartats 3, 4 i 5 s'ha de fer efectiu a través de les entitats de gestió dels drets de propietat intel·lectual. L'efectivitat dels drets a través de les respectives entitats de gestió comprèn la negociació amb els usuaris, la determinació, la recaptació i la distribució de la remuneració corresponent, així com qualsevol altra actuació necessària per assegurar l'efectivitat d'aquells.»

Dotze. L'apartat 2 de l'article 109 queda redactat en els termes següents:

«2. Quan la distribució l'efectuï mitjançant venda o un altre títol de transmissió de la propietat, en l'àmbit de la Unió Europea, el mateix titular del dret o amb el seu consentiment, aquest dret s'esgota amb la primera, si bé només per a les vendes i transmissions de propietat successives que es realitzin en l'esmentat àmbit territorial.»

Tretze. L'article 110 queda redactat en els termes següents:

«Article 110. *Contracte de treball i d'arrendament de serveis.*

Si la interpretació o execució es fa en compliment d'un contracte de treball o d'arrendament de serveis, s'entén, llevat que hi hagi una estipulació en contra, que l'empresari o l'arrendatari adquireixen sobre aquelles els drets exclusius d'autoritzar la reproducció i la comunicació pública que preveu aquest títol i que es dedueixin de la naturalesa i objecte del contracte.

El que estableix el paràgraf anterior no és aplicable als drets de remuneració reconeguts en els apartats 3, 4 i 5 de l'article 108.»

Catorze. L'article 113 queda redactat en els termes següents:

«Article 113. *Drets morals.*

1. L'artista intèrpret o executant gaudeix del dret irrenunciable i inalienable al reconeixement del seu nom sobre les seves interpretacions o execucions, excepte quan l'omissió vingui dictada per la manera d'utilitzar-les, i a oposar-se a qualsevol deformació, modificació, mutilació o qualsevol atemptat sobre la seva actuació que lesioni el seu prestigi o reputació.

2. És necessària l'autorització expressa de l'artista, durant tota la seva vida, per al doblatge de la seva actuació en la seva pròpia llengua.

3. Mort l'artista, l'exercici dels drets esmentats a l'apartat 1 correspon sense límit de temps a la persona natural o jurídica a la qual l'artista l'hagi confiat expressament per disposició d'última voluntat o, si hi manca, als hereus.

Sempre que no hi hagi les persones a les quals es refereix el paràgraf anterior o se n'ignori el parador, l'Estat, les comunitats autònomes, les corporacions locals i les institucions públiques de caràcter

cultural estan legitimades per exercir els drets que s'hi preveuen.»

Quinze. L'article 115 queda redactat en els termes següents:

«Article 115. *Reproducció.*

Correspon al productor de fonogrames el dret exclusiu d'autoritzar la seva reproducció, segons la definició que estableix l'article 18.

Aquest dret es pot transferir, cedir o ser objecte de concessió de llicències contractuals.»

Setze. Els apartats 1 i 2 de l'article 116 queden redactats en els termes següents:

«1. Correspon al productor de fonogrames el dret exclusiu d'autoritzar la comunicació pública dels seus fonogrames i de les reproduccions d'aquests en la forma que estableix l'article 20.2.i).

Quan la comunicació al públic es realitzi via satèl·lit o per cable i en els termes que preveuen, respectivament, els apartats 3 i 4 de l'article 20, és aplicable el que disposen aquests preceptes.

2. Els usuaris d'un fonograma publicat amb fins comercials, o d'una reproducció de l'esmentat fonograma que s'utilitzi per a qualsevol forma de comunicació pública, tenen obligació de pagar una remuneració equitativa i única als productors de fonogrames i als artistes intèrprets o executants, entre els quals s'efectua el repartiment d'aquella. A falta d'acord entre ells sobre l'esmentat repartiment, aquest s'ha de fer per parts iguals. S'exclou de l'esmentada obligació de pagament la posada a disposició del públic en la forma que estableix l'article 20.2.i), sense perjudici del que estableix l'apartat 3 de l'article 108.»

Disset. L'apartat 2 de l'article 117 queda redactat en els termes següents:

«2. Quan la distribució l'efectuï mitjançant venda o un altre títol de transmissió de la propietat, en l'àmbit de la Unió Europea, el mateix titular del dret o amb el seu consentiment, aquest dret s'esgota amb la primera, si bé només per a les vendes i transmissions de propietat successives que es realitzin en l'esmentat àmbit territorial.»

Divuit. L'article 119 queda redactat en els termes següents:

«Article 119. *Durada dels drets.*

Els drets dels productors dels fonogrames expiren 50 anys després que s'hagi fet la gravació. No obstant això, si el fonograma es publica lícitament durant l'esmentat període, els drets expiren 50 anys després de la data de la primera publicació lícita. Si durant l'esmentat període no s'efectua cap publicació lícita però el fonograma es comunica lícitament al públic, els drets expiren 50 anys després de la data de la primera comunicació lícita al públic.

Tots els terminis es computen des de l'1 de gener de l'any següent al moment de la gravació, publicació o comunicació al públic.»

Dinou. L'article 121 queda redactat en els termes següents:

«Article 121. *Reproducció.*

Correspon al productor de la primera fixació d'una gravació audiovisual el dret exclusiu d'autoritzar la reproducció de l'original i les seves còpies, segons la definició que estableix l'article 18.

Aquest dret es pot transferir, cedir o ser objecte de concessió de llicències contractuals.»

Vint. L'apartat 2 de l'article 122 queda redactat en els termes següents:

«2. Els usuaris de les gravacions audiovisuals que s'utilitzin per als actes de comunicació pública que preveu l'article 20.2.f) i g) tenen obligació de pagar als artistes intèrprets o executants i als productors de gravacions audiovisuals la remuneració que sigui procedent, d'acord amb les tarifes generals que estableixi la corresponent entitat de gestió.»

Vint-i-u. L'apartat 2 de l'article 123 queda redactat en els termes següents:

«2. Quan la distribució l'efectuï mitjançant venda o un altre títol de transmissió de la propietat, en l'àmbit de la Unió Europea, el mateix titular del dret o amb el seu consentiment, aquest dret s'esgota amb la primera, si bé només per a les vendes i transmissions de propietat successives que es facin en l'esmentat àmbit territorial.»

Vint-i-dos. S'afegeix un paràgraf c) a l'apartat 1 de l'article 126, amb el consegüent desplaçament dels anteriors paràgrafs c) i d), que passen a ser, respectivament, els paràgrafs d) i e); així mateix, es modifica l'anterior paràgraf e), que passa a ser paràgraf f). Els nous paràgrafs c) i f) queden redactats en els termes següents:

«c) La posada a disposició del públic, per procediments amb fil o sense, de les fixacions de les seves emissions o transmissions, de tal forma que qualsevol persona pugui accedir-hi des del lloc i en el moment que elegeixi.»

«f) La distribució de les fixacions de les seves emissions o transmissions.

Quan la distribució l'efectuï mitjançant venda o un altre títol de transmissió de la propietat, en l'àmbit de la Unió Europea, el mateix titular del dret o amb el seu consentiment, aquest dret s'esgota amb la primera, si bé només per a les vendes i transmissions de propietat successives que es realitzin en l'esmentat àmbit territorial.

Aquest dret es pot transferir, cedir o ser objecte de concessió de llicències contractuals.»

Vint-i-tres. L'article 138 queda redactat en els termes següents:

«Article 138. *Accions i mesures cautelars urgents.*

El titular dels drets reconeguts en aquesta Llei, sense perjudici d'altres accions que li corresponguin, pot instar el cessament de l'activitat il·lícita de l'infractor i exigir la indemnització dels danys materials i morals causats, en els termes que preveuen els articles 139 i 140. També pot instar la publicació o difusió, total o parcial, de la resolució judicial o arbitral en mitjans de comunicació a costa de l'infractor.

Així mateix, pot sol·licitar amb caràcter previ l'adopció de les mesures cautelars de protecció urgent que regula l'article 141.

Tant les mesures de cessació específiques que preveu l'article 139.1.h) com les mesures cautelars que preveu l'article 141.6 també es poden sol·licitar, quan siguin apropiades, contra els intermediaris als serveis dels quals recorri un tercer per infringir drets de propietat intel·lectual reconeguts en aquesta Llei, encara que els actes dels esmentats intermediaris no constitueixin en si mateixos una infracció, sense perjudici del que disposa la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic. Les esmentades mesures han de ser objectives, proporcionades i no discriminatòries.»

Vint-i-quatre. L'apartat 1 de l'article 139 queda redactat en els termes següents:

«1. El cessament de l'activitat il·lícita pot comprendre:

a) La suspensió de l'explotació o activitat infractora, incloent-hi tots els actes o activitats als quals es refereixen els articles 160 i 162.

b) La prohibició a l'infractor de reprendre l'explotació o l'activitat infractora.

c) La retirada del comerç dels exemplars il·lícits i la seva destrucció, incloent-hi aquells en els quals hagi estat suprimida o alterada sense autorització la informació per a la gestió electrònica de drets o la protecció tecnològica dels quals hagi estat eludida. Aquesta mesura s'ha d'executar a càrrec de l'infractor, llevat que s'al·leguin raons fundades perquè no sigui així.

d) La retirada dels circuits comercials, la inutilització i, en cas que sigui necessari, la destrucció dels motllos, planxes, matrius, negatius i altres elements materials, equips o instruments destinats principalment a la reproducció, a la creació o fabricació d'exemplars il·lícits. Aquesta mesura s'ha d'executar a càrrec de l'infractor, llevat que s'al·leguin raons fundades perquè no sigui així.

e) La remoció o el precinte dels aparells utilitzats en la comunicació pública no autoritzada d'obres o prestacions, així com d'aquelles en les quals s'hagi suprimit o alterat sense autorització la informació per a la gestió electrònica de drets, en els termes que preveu l'article 162, o a les quals s'hagi accedit eludint la seva protecció tecnològica, en els termes que preveu l'article 160.

f) El comís, la inutilització i, en cas que sigui necessari, la destrucció dels instruments, amb càrrec a l'infractor, l'únic ús dels quals sigui facilitar la supressió o neutralització no autoritzades de qualsevol dispositiu tècnic utilitzat per protegir un programa d'ordinador. Les mateixes mesures es poden adoptar en relació amb els dispositius, productes o components per a l'elusió de mesures tecnològiques als quals es refereix l'article 160 i per suprimir o alterar la informació per a la gestió electrònica de drets a què es refereix l'article 162.

g) La remoció o el precinte dels instruments utilitzats per facilitar la supressió o la neutralització no autoritzades de qualsevol dispositiu tècnic utilitzat per protegir obres o prestacions encara que aquella no sigui el seu únic ús.

h) La suspensió dels serveis prestats per intermediaris a tercers que es valguin d'ells per infringir drets de propietat intel·lectual, sense perjudici del que disposa la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic.»

Vint-i-cinc. Es modifiquen els apartats 2, 3 i 4, s'afegeixen els apartats 5 i 6 de l'article 141 i s'hi afegeix un paràgraf final, que queden redactats en els termes següents:

«2. La suspensió de l'activitat de reproducció, distribució i comunicació pública, segons sigui procedent, o de qualsevol altra activitat que constitueixi una infracció als efectes d'aquesta Llei, així com la prohibició d'aquestes activitats si encara no s'han posat en pràctica.

3. El segrest dels exemplars produïts o utilitzats i el del material utilitzat principalment per a la reproducció o comunicació pública.

4. El segrest dels instruments, dispositius, productes i components esmentats en els articles 102.c) i 160.2 i dels utilitzats per a la supressió o alteració

de la informació per a la gestió electrònica dels drets referits a l'article 162.2.

5. L'embargament dels equips, aparells i suports materials als quals es refereix l'article 25, que queden afectes al pagament de la compensació reclamada i a l'oportuna indemnització de danys i perjudicis.

6. La suspensió dels serveis prestats per intermediaris a tercers que es valguin d'ells per infringir drets de propietat intel·lectual, sense perjudici del que disposa la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i del comerç electrònic.

L'adopció de les mesures cautelars queda sense efecte si no es presenta la corresponent demanda en els termes que preveu la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.»

Vint-i-sis. S'afegeix al llibre III un nou títol V, amb la rúbrica «Protecció de les mesures tecnològiques i de la informació per a la gestió de drets», que inclou els nous articles 160 a 162.

Vint-i-set. S'hi afegeix un nou article 160, amb la redacció següent:

«Article 160. *Mesures tecnològiques: actes d'elusió i actes preparatoris.*

1. Els titulars de drets de propietat intel·lectual reconeguts en aquesta Llei poden exercir les accions que preveu el títol I del seu llibre III contra els qui, sabent o tenint motius raonables per saber-ho, eludeixin qualsevol mesura tecnològica eficaç.

2. Les mateixes accions es poden exercir contra els qui fabriquin, importin, distribueixin, venguin, lloguin, publicitin per a la venda o el lloguer o posseeixin amb fins comercials qualsevol dispositiu, producte o component, així com contra els qui prestin algun servei que, respecte de qualsevol mesura tecnològica eficaç:

a) Sigui objecte de promoció, publicitat o comercialització amb la finalitat d'eludir la protecció, o

b) Només tingui una finalitat o ús comercial limitat al marge de l'elusió de la protecció, o

c) Estigui principalment concebut, produït, adaptat o realitzat amb la finalitat de permetre o facilitar l'elusió de la protecció.

3. S'entén per mesura tecnològica qualsevol tècnica, dispositiu o component que, en el seu funcionament normal, estigui destinat a impedir o restringir actes, referits a obres o prestacions protegides, que no disposin de l'autorització dels titulars dels corresponents drets de propietat intel·lectual.

Les mesures tecnològiques es consideren eficaces quan l'ús de l'obra o de la prestació protegida estigui controlat pels titulars dels drets mitjançant l'aplicació d'un control d'accés o un procediment de protecció com, per exemple, codificació, aleatorització o una altra transformació de l'obra o prestació o un mecanisme de control de còpiatge que aconseguixi aquest objectiu de protecció.

4. El que disposen els apartats anteriors no és aplicable a les mesures tecnològiques utilitzades per a la protecció de programes d'ordinador, que queden subjectes a la seva pròpia normativa.»

Vint-i-vuit. S'hi afegeix un nou article 161, amb la redacció següent:

«Article 161. *Límits a la propietat intel·lectual i mesures tecnològiques.*

1. Els titulars de drets sobre obres o prestacions protegides amb mesures tecnològiques eficaces han de facilitar als beneficiaris dels límits que s'esmenten a continuació els mitjans adequats per gaudir-ne, d'acord amb la seva finalitat, sempre que aquests beneficiaris tinguin legalment accés a l'obra o prestació de què es tracti. Aquests límits són els següents:

a) Límit de còpia privada en els termes que preveu l'article 31.2.

b) Límit relatiu a fins de seguretat pública, procediments oficials o en benefici de persones amb discapacitat en els termes que preveu l'article 31 bis.

c) Límit relatiu a la il·lustració de l'ensenyament en els termes que preveu l'article 32.2.

d) Límit relatiu a la il·lustració de l'ensenyament o de recerca científica o per a fins de seguretat pública o als efectes d'un procediment administratiu o judicial, tot això en relació amb les bases de dades i en els termes que preveu l'article 34.2.b) i c).

e) Límit relatiu al registre d'obres per entitats radiodifusores en els termes que preveu l'article 36.3.

f) Límit relatiu a les reproduccions d'obres amb fins de recerca o conservació realitzades per determinades institucions en els termes que preveu l'article 37.1.

g) Límit relatiu a l'extracció amb fins il·lustratius d'ensenyament o de recerca científica d'una part substancial del contingut d'una base de dades i d'una extracció o una reutilització per a fins de seguretat pública o als efectes d'un procediment administratiu o judicial del contingut d'una base de dades protegida pel dret "sui generis" en els termes que preveu l'article 135.1.b) i c).

2. Quan els titulars de drets de propietat intel·lectual no hagin adoptat mesures voluntàries, inclosos els acords amb altres interessats, per al compliment del deure que preveu l'apartat anterior, els beneficiaris dels esmentats límits poden acudir davant la jurisdicció civil.

Quan els beneficiaris dels esmentats límits siguin consumidors o usuaris, en els termes que defineix l'article 1.2 i 3 de la Llei 26/1984, de 19 de juliol, general per a la defensa dels consumidors i usuaris, en defensa seva poden actuar les entitats legitimades a l'article 11.2 i 3 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

3. Gaudeixen de la protecció jurídica que preveu l'article 160.1 tant les mesures tecnològiques adoptades voluntàriament pels titulars dels drets de propietat intel·lectual, incloses les derivades d'acords amb altres interessats, com, si s'escau, les incloses en la corresponent resolució judicial.

4. El que disposen els apartats anteriors no impedeix que els titulars de drets sobre obres o prestacions adoptin les solucions que considerin adequades, incloent-hi, entre d'altres, mesures tecnològiques, respecte del nombre de reproduccions en concepte de còpia privada. En aquests supòsits, els beneficiaris del que preveu l'article 31.2 no poden exigir l'aixecament de les mesures tecnològiques que, si s'escau, hagin adoptat els titulars de drets en virtut d'aquest apartat.

5. El que estableixen els apartats anteriors d'aquest article no és aplicable a obres o prestacions que s'hagin posat a disposició del públic d'acord amb el convingut per contracte, de tal forma que qualsevol persona hi pugui accedir des del lloc i moment que elegeixi.»

Vint-i-nou. S'hi afegeix un nou article 162, amb la redacció següent:

«Article 162. *Protecció de la informació per a la gestió de drets.*

1. Els titulars de drets de propietat intel·lectual poden exercir les accions que preveu el títol I del llibre III contra els qui, a posta i sense autorització, portin a terme qualsevol dels actes que seguidament es detallen, i que sàpiguen o tinguin motius raonables per saber que, en fer-ho, indueixen, permeten, faciliten o encobreixen la infracció d'algun d'aquells drets:

a) Supressió o alteració de tota informació per a la gestió electrònica de drets.

b) Distribució, importació per a distribució, emissió per radiodifusió, comunicació o posada a disposició del públic d'obres o prestacions protegides en les quals s'hagi suprimit o alterat sense autorització la informació per a la gestió electrònica de drets.

2. Als efectes de l'apartat anterior, s'entén per informació per a la gestió de drets tota informació facilitada pels titulars que identifiqui l'obra o prestació protegida, l'autor o qualsevol altre drethavent, o que indiqui les condicions d'utilització de l'obra o prestació protegida, així com qualsevol número o codis que representin l'esmentada informació, sempre que aquests elements d'informació vagin associats a un exemplar d'una obra o prestació protegida o apareguin en connexió amb la seva comunicació al públic.»

Trenta. Els articles del llibre IV es numeren de la manera següent:

- a) L'anterior article 160 passa a ser l'article 163.
- b) L'anterior article 161 passa a ser l'article 164.
- c) L'anterior article 162 passa a ser l'article 165.
- d) L'anterior article 163 passa a ser l'article 166.
- e) L'anterior article 164 passa a ser l'article 167.

Trenta-u. S'hi afegeix una disposició transitòria dinovena amb la redacció següent:

«Disposició transitòria dinovena. *Durada dels drets dels productors de fonogrames.*

Els drets d'explotació dels productors de fonogrames que estiguin vigents el 22 de desembre de 2002 d'acord amb la legislació aplicable en aquell moment tenen la durada que preveu l'article 119.»

Disposició addicional primera. *Mesures tecnològiques i límit de còpia privada.*

El Govern, en atenció a les necessitats de caràcter social, així com en atenció a l'evolució tecnològica, pot modificar mitjançant un reial decret el que disposen els apartats 1, 2 i 4 de l'article 161 del text refós de la Llei de propietat intel·lectual, pel que fa a la relació entre les mesures tecnològiques i el límit de còpia privada.

Les entitats de gestió han d'informar semestralment el Ministeri de Cultura i el d'Indústria, Turisme i Comerç sobre l'aplicació que es faci de les mesures tecnològiques a les quals es refereix el paràgraf anterior.

Disposició addicional segona. *Comissió de Propietat Intel·lectual.*

S'habilita el Govern perquè, mitjançant un reial decret, modifiqui, amplii i exerceixi les funcions que l'article 158 d'aquesta Llei atribueix a la Comissió Mediatra i Arbitral de la Propietat Intel·lectual, que ha d'incloure, entre d'al-

tres, les d'arbitratge, mediació, fixació de quantitats substituïbles de tarifes i resolució de conflictes en els quals siguin part les entitats de gestió de drets de propietat intel·lectual entre si o entre alguna o algunes d'aquestes i una o diverses associacions d'usuaris o entitats de radio-difusió. La Comissió Mediatora i Arbitral de la Propietat Intel·lectual passa a denominar-se Comissió de Propietat Intel·lectual.

Disposició addicional tercera. *Foment de la difusió d'obres digitals.*

El Govern ha d'afavorir la creació d'espais d'utilitat pública i per a tots, que han de contenir obres que estiguin en domini públic en format digital i aquelles altres que siguin de titularitat pública susceptibles de ser incorporades en l'esmentat règim, i ha de prestar particular atenció a la diversitat cultural espanyola. Aquests espais han de ser preferentment d'accés gratuït i de lliure accés per sistemes telemàtics, mitjançant estàndards de lliure ús i universalment disponibles.

Així mateix, a aquests espais s'hi poden incorporar les obres dels autors de les quals així ho manifestin expressament.

Disposició transitòria única. *Compensació equitativa per còpia privada.*

1. Pel que fa als equips, aparells i suports materials de reproducció digitals, i fins que s'aprovi l'ordre ministerial a què es refereix la regla 3a de l'apartat 6 de l'article 25 del text refós de la Llei de propietat intel·lectual, la compensació aplicable és l'establerta en els acords subscrits entre les entitats de gestió de drets de propietat intel·lectual i les associacions representatives dels deutors del pagament per còpia privada, en els termes següents, que són d'aplicació general:

a) Per a equips o aparells digitals de reproducció de llibres i publicacions assimilades per reglament a llibres:

1r Escàners o equips monofunció que permetin la digitalització de documents: 9 euros per unitat.

2n Equips multifuncionals de sobretaula amb pantalla d'exposició el pes dels quals no superi els 17 quilos i la capacitat de còpia no sigui superior a 29 còpies per minut, capaços de realitzar almenys dues de les funcions següents: còpia, impressió, fax o escàner: 15,00 euros per unitat.

3r Equips o aparells amb capacitat de còpia de fins a nou còpies per minut: 15,00 euros per unitat.

4t Equips o aparells amb capacitat de còpia des de 10 fins a 29 còpies per minut: 121,71 euros per unitat.

5è Equips o aparells amb capacitat de còpia des de 30 fins a 49 còpies per minut: 162,27 euros per unitat.

6è Equips o aparells amb capacitat de còpia des de 50 còpies per minut en endavant: 200,13 euros per unitat.

b) Per a equips o aparells digitals de reproducció de fonogrames: 0,60 euros per unitat de gravació.

c) Per a equips o aparells digitals de reproducció de videogrames: 6,61 euros per unitat de gravació.

d) Per a suports materials digitals específics de reproducció sonora, com discos o minidisques compactes per a àudio o similars, siguin o no regravables: 0,35 euros per hora de gravació o 0,006 euros per minut de gravació.

e) Per a suports materials digitals específics de reproducció visual o audiovisual, com discos versàtils per a vídeo o similars, siguin o no regravables: 0,70 euros per hora de gravació o 0,011667 euros per minut de gravació.

A aquests efectes, s'entén que una hora de gravació equival a 2,35 gigabytes.

f) Per a suports materials de reproducció mixta, sonora i visual o audiovisual:

1r Discos compactes, siguin o no regravables o similars: 0,16 euros per hora de gravació o 0,002667 euros per minut de gravació. A aquests efectes, s'entén que una hora de gravació equival a 525,38 megabytes.

2n Discos versàtils, siguin o no regravables o similars: 0,30 euros per hora de gravació o 0,011667 per minut de gravació. A aquests efectes, s'entén que una hora de gravació equival a 2,35 gigabytes.

3r Als efectes de la seva posterior distribució entre els diferents creditors de les quantitats a què es refereixen els paràgrafs 1r i 2n, es considera que en els discos compactes el 87,54 per cent correspon a reproducció sonora i un 12,46 per cent a reproducció visual o audiovisual, i en els discos versàtils el 3,43 per cent correspon a reproducció sonora i el 96,57 per cent correspon a reproducció visual o audiovisual.

2. Els ministeris de Cultura i d'Indústria, Turisme i Comerç han d'iniciar les actuacions que preveu la regla 1a de l'apartat 6 de l'article 25 del text refós de la Llei de propietat intel·lectual en el termini màxim d'un mes, comptat des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

3. La primera ordre ministerial que es dicti en aplicació del que preveu l'apartat 6 de l'article 25 del text refós de la Llei de propietat intel·lectual té efectes a comptar de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició final primera. *Fonament constitucional.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de la competència exclusiva que correspon a l'Estat en matèria de legislació sobre propietat intel·lectual, d'acord amb el que estableix l'article 149.1.9a de la Constitució, en matèria de legislació processal, d'acord amb l'article 149.1.6a de la Constitució i per la seva incidència en les bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, d'acord amb l'article 149.1.13a de la Constitució.

Disposició final segona. *Aplicació del que disposa l'apartat 5 de l'article 25.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'apartat 5 de l'article 25 del text refós de la Llei de propietat intel·lectual i la seva disposició addicional tercera són aplicables als equips, aparells i suports materials de reproducció analògics.

Disposició final tercera. *Desplegament de la Llei.*

S'autoritza el Govern a dictar les normes per al desplegament reglamentari d'aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 7 de juliol de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO